

Magdalena Zarębska

Przykładowy scenariusz lekcji - podnoszenie efektywności działań edukacyjnych w pracy z metodą kamishibai

- indywidualizacja procesu nauczania
- motywowanie do nauki poprzez twórczą zabawę

Głównym elementem pracy z metodą kamishibai jest zabawa z wyobraźnią – kreatywne podejście do fabuły baśni i przekształcenie jej według własnego pomysłu. Każdy uczestnik wnosi coś od siebie i ma szansę wpłynąć na losy bohaterów. Dzieci mogą wcielić się w role i odegrać bohaterów legendy.

Smok wawelski, Magdalena Zarębska, Elżbieta Gaudasińska

6-12 lat

Opowieść linearna

Technika: słuchanie czytanego tekstu, analiza ilustracji i emocji przeżywanych przez bohaterów, odtwarzanie ról

poruszane zagadnienia: moc opowieści, postawy i motywacje bohaterów legendy, moc sprawcza, siła wyobraźni

Dzieci słuchają i oglądają na planszach teatru kamishibai legendę o „Smoku wawelskim”. Po przypomnieniu treści legendy, oglądają plansze raz jeszcze, tym razem skupiając się na emocjach, jakie towarzyszą głównym bohaterom i odtwarzając je za pomocą wyrazów dźwiękonaśladowczych.

Pojawia się

- strach, panika, przerażenie (ludność Krakowa, młode dziewczyny)
- poczucie zagrożenia i chęć ocalenia królestwa (Król i Królowa)
- pycha, brawura (rycerze)
- spryt, wiara we własne siły (Szewczyk)
- zaskoczenie, panika (smok)

- radość, szczęście (ludność Krakowa)
- wdzięczność, życzliwość (Szewczyk i Królewna)

Kalambury – dzieci przedstawiają emocje za pomocą mimiki i gestów, pozostałe osoby zgadują jaka to emocja.

Dzieci dobierają się w grupy 4-5 osobowe, każda grupa losuje po jednej karcie. Ich zadaniem jest stworzenie etiudy teatralnej, przedstawienie wydarzeń z karty. Można to zrobić chronologicznie i w taki sposób przedstawić legendę.